

Umboðsmaðurin er á veg

Eftir at málið um at seta ein lögtingsins umboðsmann hevur verið í tinginum fleiri ferðir er nú líkt til, at hann nú er í eygsjón.

Hesaferð er tað Tjóðveldisflokkurin sum roynir seg við uppskoti um umboðsmann.

Málið fekk góða undirtøku á tingi týsdagin. Jógvan Sundstein, figgjarmálaráðharri segði, at áður er hann sjálvur komin við tilíkkum uppskotið, men tað vann ikki frama. Hann segði seg enn vera sannfórðan um, at vit skuldu hava ein lögtingsins umboðsmann, men minti samstundis á, at hetta kann vera eitt sera vandamikið arbeiði.

Jógvan Sundstein vísti á fólktingsins umboðsmann, sum nú hevur fingið fleiri ábreiðslur fyri at vera inhabilur. Hetta er í samband við, at hann tók Tamil-málið upp. At hann nú er átaladur fyri at vera inhabilur er, at hann, áðrenn hann gjordist umboðsmaður, arbeiddi nógv við flóttaríkkaspurningum.

Marita Petersen, landsstýrisskrivna tók eisini undir við uppskotinum, men mælti til, at vit fáu heilt greiðar reglur um hvussu hesin skal arbeiða áðrenn lýst verður eftir honum. Hon gav figgjarmálaráðharranum rætt í, at hetta var ein sera víðbrekkin stovnur.

Orsøkin til, at Tjóðveldisflokkurin nú er komin við uppskotinum, eru tær mongu ákærumar móti politikarum, sum sjáldan verða afturvistar, segði framsøgumaður floksins, Hergær Nielsen.

Endamálið við einum lögtingsins umboðsmanni er millum annað, at borgarin skal kunna venda sær til umboðsmannin um hann kennir seg skeivt víðfarnan.

tór.

Kommunur eiga at byggja íbúðir til eldri

-og hesum eigur landsstýrið at hjápa teimum við, sigur Mikkjal Sørensen, tingmaður

-At leingja um avgjaldstíðina av lánun til Húsálansgrunnin úr 28 árum upp í 35 ár hjálpir einki, og umfigging er heldur ikki nøkur loysn í sær sjálvum. Hjálpið heldur kommununum at byggja íbúðir til eldri. Tað hevði hjálpt mongum.

Hetta segði Mikkjal Sørensen, lögtingsmaður í samband við eitt uppskot frá Kristiliga Fólkalokkinum, sum var til víðgerðar á tingi týsdagin.

Kristiliga Fólkalokkinur skýtur upp, at leingja afturgjaldstíðina, at Húsálansgrunnurin rindar út sitt lán tá húsini eru innilokað, og at gera tey fyrstu fimm árin avdráttarfrí.

At fólk fáa lánið úr Húsálansgrunninum tá eini hús eru innilokað, helt Mikkjal Sørensen vera í lagi, men við at leingja afturgjaldstíðina við sjei árum spara fólk bert 1800 krónur um árið, og tað munar ikki nógv.

Sum er royna peningastovnamir at umfiggja lán tá hetta er neyðugt og møguligt, men hetta er neyvan nøkur varandi loysn, helt javnaðartingmaðurin úr Suðuroy.

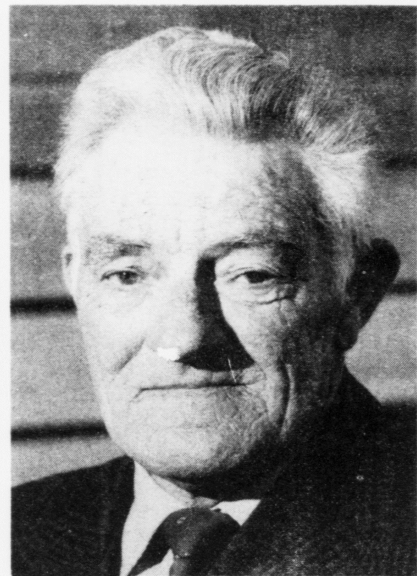
Mikkjal Sørensen segði, at mong eldri fólk, sum sita í stórum húsum, kundu ivaleyst hugsað sær at flutt í minni íbúð, um tilík var tøk. Hann mælti til landsstýrinum til at hjálpa

Mikkjal Sørensen mælir landsstýrinum til at hjálpa kommununum við at byggja smærri íbúðir til eldri

komunum til at byggja smærri íbúðir, - serliga ætlað eldri fólki - so tey kundu sita bíligari á ellisárum.

tór.

Tingmenn mintust Juul Jacobsen

Fyrrverandi tingmaður, Juul Jacobsen, úr Nólsoy, er deyður. Á tingfundinum í gjár mintust tingmenn Juul og tingformaðurin hevði hesi minningarorðini um hann:

Nú í morgun bórust boðini um at fyrrverandi tingmaður Juul Jacobsen, Nólsoy, er farin.

Juul Jacobsen, hvørs fulla navn var Sigurd Hilmar Juul Jacobsen, varð borin í heim í Nólsoy tann 20. februar 1918. Juul var giftur við Margrethu, fødd Eriksen, ættað úr Anunum. Juul var fiskimaður burturav og hevði eisini stóran áhuga fyri fuglaveiði og fuglarækt. Undir krígnum sigldi Juul við trolara og byggi hann saman við syninum trolaran »Margrethu» í Fraklandi í 1976 og seinni annan trolara við sama navni. Fiskivinnan hevði hansara størsta áhuga og tók hann við eldhuga lut í teimum orðaskiftum í lögtinginum, tá slík mál vóru á skrá. Tingmenn fara at minnast, at Juul Jacobsen hevði sjáldsama góð evni til at færa fram síni sjón-

armið og tá hann hevði orðið varð lurtað væl eftir. Sum vinnu- og veiðimaður hevði hann eitt serligt innlit sum faur. Tjóðskaparliga stóð Juul Jacobsen í fremstu røð at verja garð og rættindi færoyinga.

Juul Jacobsen kom á ting sum varamaður fyri Kjartan Mohr, sála, í 1978 og í 1979 tók hann við sum fastur limur eftir at Kjartan Mohr var farin og síðan valdur í 1980 fyri Føroya framburðs- og fiskivinnuflokk. Aftan á valið í 1984 var Juul Jacobsen fleiri ferðir á tingi sum varamaður fyri Tord Niclasen.

Aftan á eitt strævið og virkið lív var heilsan nú farin at bila og sjúkan nívd fast. Nú til endan fór so Juul heim til Nólsoyar fyri seinastu ferð sum ynski hansara var at vera hjá sínum til tað seinasta. Tingmenn fara at minnast Juul Jacobsen sum ein góðan færoying, góðan tingmann og fara vit at reisa okkum upp og minnast ein farnan samstarvsfelaga og góðan færoyason í virðing.

Royndarkoyrikortið kemur nú fram aftur

Tvey uppskot frá andstöðuflokkunum fingi góða undirtøku á tingi týsdagin. Kristiliga Fólkalokkinur mælir til, at seta skipan í verk við royndarkoyrikorti og at taka burtur hugtakið promillukoyring. Alt skal her eftir eita rúsdrekkakoyring. Hitt uppskotið var frá Tordi Niclasen um at lækka promillumarkið úr 0,8 og niður í 0,2.

Fleiri tingmenn hildu tað vera skilagott at lækka promillumarkið, men tó ikki niður á 0, sum onkur mælti til. Tá hevði verið vandamikið at farið til altars og havt bilin við, helt onkur fyri.

Uppskotið um royndarkoyrikort er gamalt uppskot, sum Vilhelm Johannesen eina ferð sum landsstýrismáður legði fram, men tá fekk tað ikki góða undirtøku. Tað var meira at kalla sligið upp í látur.

Men tað er tað ikki longur. Vilhelm Johannesen

vísti á, at hann kundi hugsa sær eina skipan, har fólk, sum tóku koyrikort, fingi eitt fyribils kort í tvey ár. Hesi bæði árin skuldu tey ikki havt loyvi at koyra um náttina, og gjørdur tey eithvørt álvarsligt brot, skuldi koyrikortið verið tikið frá teimum beinanvegin.

Frank Davidsen helt, at tær mongu vanlukkurnar í ferðsluni hava broytt hugsanina hjá fólki, og tók fult og heilt undir við royndarkoyrikortinum. Tað er okkara uppgáva at seta markið millum frælsið og ábyrgd, segði vágatingmaðurin.

Máluni vóru bæði beind í Rættamevndina.

tór.

Nú tykist gamla uppskotið hjá Vilhelm Johannesen um royndarkoyrikort at fáa betri undirtøku enn tað fekk á sinni